

Overweging

Het evangelie bestaat uit twee delen. In het eerste melden vrouwen de opstanding van Jezus aan de leerlingen. Zij zijn er persoonlijk getuige van dat Hij leeft. Hun 'vrees' is begrijpelijk. Wie zou niet schrikken als de dingen totaal anders lopen dan je verwacht. Jezus zélf neemt die vrees weg: "Wees niet bang", zegt Hij. Je hoeft niet te schrikken. Er is alleen reden tot 'grote vreugde'. Vervolgens verwijst Jezus hen naar Galilea. Daar in het Galilea, het Galilea der heidenen. Daar zullen zij Mij zien. Daar in het gewone leven van alledag zullen jullie ervaren hoe Hij genezend rondgaat. Hoe Hij brood breekt en deelt door jullie handen. Hoe Hij altijd klaar stond voor anderen. Zijn gevende handen, zijn mildheid, zijn trouw aan de Vader. Dat was waarin Jezus geloofde. Jezus, Hij is één en al zegen geworden, zoals God dat is. Dood en verderf hebben geen macht meer over Hem, hoorden we Petrus zeggen. Het tweede deel van het evangelie beschrijft hoe een tegenreactie op gang komt, op een manier waarop dat altijd gebeurt: met macht van geld en propaganda. De hoge priesters en oudsten sturen de bewakers naar de stad met een of ander verhaal over diefstal van het lichaam van Jezus. En zien we hoe snel sommige mensen bereid zijn de waarheid te verdraaien uit angst de macht te verliezen of voor eigen gewin. Pasen is geen gebeurtenis uit het verleden dat elk jaar verder wegzakt in de tijd. We geloven ook niet dat er ooit iets bijzonders met het dode lichaam van Jezus is gebeurd. We hebben ook geen behoefte om meer informatie of leerstelling, maar naar een woord dat hier en nu tot ons gericht is. Hij leeft. Hij leeft in en onder ons. Men kan iemand zijn leven, naar het lichaam, afnemen, maar niet wie hij was, wat iemand voor een ander betekende. Niet zijn idealen en levenszin, zijn geloof of zijn levensovertuiging.

Geloven is niet het opzeggen van geloofsformules. Geloven is méér dan bevestigen dat er ooit iets met Jezus is gebeurd. Geloven is: een relatie hebben met Hem die in jou leeft; van binnenuit weten dat Hij er is ook al is hij gestorven. De liefde van een mens is niet te begraven. Zij zal altijd opbloeien waar wij in woord en daad Hem gedenken. Dat is onze getuigenis. Zijn leven en zegen zetten zich door daar waar mensen willen samenkomen in zijn naam; waar mensen Hem zien in de minsten en de laatsten. Geloven in Jezus' verrijzenis doe je niet met je hoofd. maar door met je vlees en bloed anders te gaan leven, door zegen te zijn. De machten en zucht van mensen die het leven vernielen zijn niet het laatste woord dat er over de wereld te zeggen is. Jezus is eruit opgestaan. Er is dus, Hem achterna, een andere manier van leven mogelijk dan die welke eindigt in het graf. Een opdracht voor ons om zélf op te staan en verder te gaan. Dat kunnen we bij voorbeeld doen door na een groot verlies het leven stapje voor stapje weer op te pakken. Wees daar niet bang voor, zegt Jezus, want Ik ben met je. Ik ben er in het gewone leven van alledag; in je zorgen en verdriet, je levensvreugde en je teleurstellingen. Hij leeft. Hij leeft doordat hij op een verborgen manier óns levend maakt. Leven is zegen zijn, tot zegen zijn en Hem zien in mensen die het minst aan leven toekomen. Mogen ook wij ons geroepen voelen om te getuigen van zijn opstanding door een zegen te zijn voor elkaar.